телно равен на (n-1)-мерния обем на множеството K. Затова още от самото начало за предварителен коефициент p'(X, Y) можем да вземем отношението на (n-1)-мерния обем на K към (n-1)-мерния обем на L; тогава имаме

$$p'(X, Y) = \frac{(n\text{-}1)\text{-мерен обем } K}{(n\text{-}1)\text{-мерен обем } L}$$

Например в случай на два локални максимума за коефициент p'(X, Y) трябва да вземем частното:

$$\frac{\text{лице на множеството } K}{\text{лице на триъгълника } L}$$

Разбира се, при малки стойности на B-A „дискретният коефициент" и „непрекъснатият коефициент" са различни. Но в нашите изследвания ние имаме работа с „времеви" интервали B-A от няколко десетки и даже стотици години, така че при целта поставена от нас можем, без да правим голяма грешка, спокойно да използваме „непрекъснатия модел" p'(X, Y). Точните математически формули за пресмятане на „непрекъснатия коефициент" p'(X, Y) и за неговата оценка отгоре и отдолу са дадени в [884], с. 107.

Ще покажем още едно уточннение на статистическия модел. При работа с конкретни графики на обема на исторически текст тези графики трябва да се „ изгладят", за да се отстранят малките случайни скокове. Ние направихме такова изглаждане на графиката, „усредняване по съседната", т.е. заменяйки значението на функцията на обема във всяка точка t, със средно аритметичната стойност на три значения на функциите, а именно в точните t-1, t, t+1. В качеството на „окончателен коефициент" p(X, Y) следва да вземем това значение, пресметнато за такива „изгладени графики".

Формулираният по-горе принцип за корелация на максимума се потвърждава, ако за повечето двойки несъмнено зависими текстове X и Y, коефициент p(X, Y) се оказва „малък", а за повечето от двойките несъмнено независими текстове – „голям".